

1 9 8 4

Gure bizitzako atsegin, arantzapez,
ainbat goraberazko igaropenean
egunik egun luzatuz, etorkizuna...
Urtea, ba'doa, ba'doa beren bidez,
barriturik beren itxaropen lurruna
azken ta asierazko izantzapenean
ixuriz izangozko eskari kutuna
larogeita bigarren zorion-ametsez...

Ail, urte onek zer ete dakar zorroan:
zillar, urregorri ala beren aztuna
ekintzatu gaitzezan euskel alorrean?
Ez bedi oñazez, ez atsegin utsalez
edota bizi-apaingai merkez etorri,
baizik zintzotasunezko neurri batean
onartzeko bizia. Ta, ortako, Jauna,
bekar osasuna bizitzaren oñarri!

MUNIAATEGI'tar SABIN

I L T A I L

Zenbat irain etsaizkok
mindu ginduzan...
ta agoak ixilik,
zuzentasunik ez zan
munduan.

Erririk oberena...
ez da zillegi,
arria baziña lez,
zu, olan, apurtzea,

Gorrotoa sortu dau
gaiztakeriak,
ainbesteko txarkerik
ausiko leukez burdin
arriak.

Zu, euzkotar anaia,
mintzen ta lertzen;
zuzengabekeriak
ausi eutsun biotza
odoltzen.

Geroz, anai biozti,
bide barria
artu zendun barnean
burdiñaz gorituta
larria.

Biziaren sorrerak
ba-dau iturria,
guztion Aita bera,
amodiozko zera,
sorlia.

Aita da danon jaube
ixil giroan,
lapurrei begira,
iltzailleen errukiaz
geroan.

Zure zuzentza naia
maite dau lurrak,
euskaldunen egia
odolez naikotu da,
anaiak.

PAULIN